

[Ømann.]

indsats mod inflationen, mod omkostningsstigninger, og det må altså karakterisere dette kompleks som noget, vi mener ikke har en sådan virkning, at det overhovedet er forsvarligt at pålægge befolkningen disse byrder. Ydermere er det værd at tilføje, at dette jo må ses på baggrund af, at man laver et lønstop. Disse to ting i forening, afgifterne og lønstoppet, betyder reelt en real-lønsnedgang for de danske lønmodtagere. Derfor må vi anbefale, at man i det store og hele stemmer imod disse forslag.

Hagen Hagensen (KF):

Forleden dag, da disse forslag var til første behandling, ridsede min gruppes formand klart op den holdning, vi har dertil, og de ønsker, vi kunne have. Det skal siges, at det konservative folkeparti ikke denne gang fik de besparelser, vi gerne ville have, ej heller fik yderligere lettelser i de direkte skatter gennemført ved det, vi nu er gået med til. Der var ikke plads dertil med den regning, der er udskrevet, ikke mindst som følge af septemberforliget i fjor, som vi er uden lod eller del i. Uden lyst, men under nødvendighedens lov, går vi med til — og det erkendes — meget betydelige afgiftsforhøjelser. Hellere havde vi egentlig set, om man kunne have forhøjet momsens for en periode, men det var der ikke mulighed for at komme igennem med, og vi er altså endt dér, hvor vi er nu, at vi går ind for disse afgiftsforhøjelser.

Det skal understreges, at efter det, vi har aftalt, er det således, at forslagene vedrørende benzin, vægt- og udligningsafgift er betegnet som værende af midlertidig karakter. Det er noget, vi lægger meget vægt på, og det er da også noget, der er opnået fuld enighed om mellem de 4 forligspartier og det konservative folkeparti, og det har fundet udtryk i de revisionsbestemmelser, der er optaget i forslaget.

Vi har også nået, at der ikke kommer afgift på checks. Det er ikke omfattet af det, vi skal drøfte her i dag. Der er ikke afgivet betænkning herom, men forslaget ligger i udvalget, således at det må bortfalde, når denne folketingssamling går til ende. Det er vi egentlig tilfredse med at have nået, for det er os, der fastholdt, at den måtte bort, vi ville ikke have en afgift på checks. Tænk,

hvilket arbejde det kunne have givet rundt omkring at skulle føre på konto én krone her og én krone dér, al den irritation, det i øvrigt ville give for ganske mange, og der kunne føjes meget, meget mere til.

Nu sagde hr. Glistrup før heroppefra, at det var omtrent vores eneste indsats. Det er det nu ikke, og det vil den behandling, der kommer også på andre områder her i dag af forslag, vise, at det ikke var. Jeg vil da godt have lov til at sige til hr. Glistrup, som havde nogle venlige bemærkninger til os om, hvor udueligt det var, om de rådne æbler, og hvad fatter gør, er altid det rigtige, at tvært om at stå og sige sådan noget havde det egentlig været på sin plads, at hr. Glistrup havde sagt tak til os for, at dette efter hans mening så uduelige var blevet taget ud af buketten. Det gjorde han ikke. Han talte noget om spærregrenser, og hvor vi skulle hen, ja, det har man jo lov til at gøre. Jeg tror for resten, at det, vi har gjort nu, tyder på, at der er lang tid tilbage, men hvem ved, om der skulle komme sådan en dag. Det er der ingen der kan sige noget om. Men tænk på, hvor hr. Glistrup så måske kan være henne til den tid. Det kan vi i hvert fald have lov til at tænke på hver for sig. Det gik jo som en rød tråd igennem det, han sagde: åh, hvor er de sure, de rønnebær. Tænk, nu er det lykkedes for det konservative folkeparti, det, som jeg har anglet efter at prøve på at komme til at gøre igennem lang tid, men jeg kan ikke komme til at gøre det. Nej det kan man ikke, når man opfører sig på den måde, som hr. Glistrup og hans parti gør.

Nå, det var væk fra det, der var tale om i øvrigt, for det er de positive ting, vi skal røre ved i dag, og jeg vil da gerne komme tilbage til, at vi i øvrigt er ganske frit stillet vedrørende de forslag, der måtte komme. Det gælder navnlig spørgsmålet om den afgift på råenergi, der er blevet talt om, som måske vil komme i begyndelsen af den kommende samling. Om den vil jeg gerne have lov til at sige, at vi naturligvis vil tage stilling til et forslag herom, men også sige, at det må kunne udformes på en sådan måde, at det ikke belaster omkostningsniveauet i erhvervslivet. Det vil f. eks. kunne klares med en særmoms. Lad os se på, hvordan det egentlig kan lade sig gøre.

Jeg tror ikke, der er grund til for mig at